

[Finansministeren.]

argumenterer imod det, er det, fordi man altså har lagt mere i det, en vi har gjort fra regeringspartierne side.

På den anden side vil jeg dog nok sige, at så uretfærdigt og urimeligt, som man her har talt om at det er, er det nu ikke. Det er rigtigt, at der vil blive nogle forskelle for parcelhusejerne; nogle vil kunne trække mere fra, end de hidtil har gjort, og nogle vil kunne trække mindre fra; det er rigtigt. Om den nye tingenes tilstand så er mere uretfærdig end den gamle, det kan man dog vist diskutere om til dommedag uden at nå, om jeg så må sige, nogen helt klart og gyldig afgørelse.

Hvis man ville anlægge den betragtning, som man har gjort, at det for ejere af nyere huse er en fordel, mens det for ejere af ældre huse betyder, at man ikke kan trække så meget fra som hidtil, ja, så vil jeg deroverfor spørge, om det dog ikke er sådan, at ejerne af de ældre huse i forvejen har en fordel derigennem, at de alt taget i betragtning sidder for en lavere husleje end dem, der ejer et nyere hus, og kan man ikke sige, at der på den måde ved det foreliggende ændringsforslag sker en vis udligning, som jeg ikke synes man kan kalde ganske urimelig.

Må jeg til det ærede medlem hr. Axel Sørensen sige, at det er for mig ikke så afgørende, om man siger, at det er et udvalg eller en kommission, der skal tage sig af de undersøgelser, vi har talt om. Jeg har forstået, at det, det ærede medlem lægger vægt på, er, at der bliver tale om alsidige og grundige undersøgelser, og jeg skal have det i tankerne, når vi skal til at træffe bestemmelse om, hvorledes udvalget skal være.

Når jeg for min del ikke kan tiltræde og må anbefale, at man stemmer imod det af det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen stillede ændringsforslag, så er det ikke, fordi dets principper byder mig særlig meget imod. Jeg er ikke sikker på, at man for tid og evighed skal betragte det som en hellig ret at kunne trække de renter, man har betalt, fra sin indtægt, uanset hvad det er for gæld, disse renter vedrører; men jeg ved — og jeg synes også, det fremgik af den lange forklaring, som det ærede medlem gav heroppe — at det er meget vanskeligt at trække det præcise skel

imellem, hvad der kan siges at være renter af privat gæld, og hvad der er renter af erhvervsmæssig gæld. Netop fordi det er et vanskeligt problem, synes jeg, at også det taler for, at forholdet bliver nærmere undersøgt.

Så skal jeg til sidst til det ærede medlem hr. Mose Hansen sige, at det er rigtigt, at regeringsforslaget, som det foreligger, ikke betyder nogen ændring i statsindkomstskattens provenu af betydning, og der er altså ikke nogen finansiell interesse knyttet dertil. Det kan, som det er sagt, være forskelligt, hvordan reglen vil virke fra ejer til ejer, men helhedsbilledet er, at der ikke sker nogen forandring i forhold til det offentliges indtægter, og at der heller ikke som helhed ved dette forslag sker nogen ændring i forholdet mellem ejere af et hus og lejere. Som sagt har det et ganske snævert sigte, og jeg synes, at dette sigte bør opfyldes nu, medens vi i øvrigt ser på de videregående problemer.

Foged: Jeg takker den højtærede finansminister for oplysningerne vedrørende sommerhusene og for tydeliggørelsen desangående. Jeg takker ligeledes for det svar, der gik ud på, at renter af vejjæld, kloakgæld og deslige er fradragsberettigede, når de kan dokumenteres at være renter. Jeg mener, at det er rigtigt, at vi får dette præciseret, da der i dagspressen har været udtrykt tvivl om denne sondring.

Den højtærede finansminister kommer derefter ind på vort forslag om den boligpolitiske status og spørger, om det er lige over for lejerne. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg ikke sagde, at det var lige. Jeg sagde, at vort forslag gik ud på, at vi ønskede denne ordning for de privatejede boliger, og hvis der derved skabtes uligheder over for lejerne, var vi villige til straks at gå i gang med lejerproblemerne ud fra den betragtning, at ligesom vi anser denne forbedring for ejernes vedkommende for at være rigtig og korrekt, ønsker vi også, at ordningen skal være rigtig og korrekt for lejerne.

Den højtærede finansminister oplyser os om, at vort forslag indebærer et provenutab på 90 mill. kr. Det er ganske interessant at få at vide, at den private bolig er så stort et skatteobjekt for den højtærede finansminister. Vi finder derfor, at den højtærede